

Camí en comú sense baralles

Joan Josep Nuet | 13/04/2017 a les 22:00h

«El que cal projectar de nosaltres no són baralles de galls sinó la il·lusió en les lluites i l'alternativa al projecte esgotat de la Catalunya de les retallades i del 3%»

El passat dissabte 8 d'abril, al Pavelló de la Vall d'Hebron, va néixer una nova criatura política assistida per 2.000 delegats i delegades i observada per uns quants milers més al conjunt de Catalunya, i per bona part de la societat catalana. No era un bolet. Diverses experiències precedents i un caldo de cultiu d'indignació i revolta han anat creant les condicions per aquest "pas endavant", com els propis promotors van definir l'esdeveniment.

A les organitzacions que sempre van tenir a les fàbriques i barris grups organitzats i resistents venia a sumar-s'hi el terratrèmol del 15-M i les places que van desfermar noves conviccions i decisions. A diferència d'altres indrets del món, a Catalunya les retallades i la crisi política i nacional han creat onades de mobilització on les dretes han esta desbordades i superades per gentades disposades a decidir-ho tot, ara i aquí, sense esperar.

Vam observar el naixement de Procés Constituent, de Podem i de Guanyem Barcelona al temps que part de l'esquerra clàssica apostava fort per repensar-se sense por, i traçar camins de confluència entre les tradicions de la cultura del treball i els nous fenòmens polítics i socials de la indignació. Et voilà, ja ho tenim aquí.

Queda molt de camí a recórrer però estem construint els fonaments del que serà un moviment polític cridat a deixar petjada en un moment crucial de la nostra història, i ja se sap que els fonaments són la base de l'èxit. Aquests fonaments són diversos i ara cal ser persistents en algunes decisions claus per a un futur que ja truca a la porta.

Serà un moviment de ruptura, en un sentit democràtic clar. No ha arribat per fer una mica més suau el patiment de la gent ni per arrancar unes molles als poderosos. És aquí amb voluntat radical de cercar solucions innovadores que desenvolupin canvis de debò i que qüestionin el règim instaurat el 1978 en els àmbits econòmics, socials i culturals. Davant del debat de l'hegemonia del pensament no serà ambigu. Ni adaptable. Vol lluitar per una nova hegemonia vinculada a la cultura popular propera de les classes treballadores.

Serà també un moviment sobiranista, entenent que la crisi democràtica del capitalisme comporta reconquerir espais de debat i decisió que el neoliberalisme ha furtat als pobles. Aquesta idea està ben lluny de ser gestionada sota paràmetres nacionalistes o xovinistes. Precisament de la col·laboració i la fraternitat s'esperen més pobles lliures que es relacionin de forma igual en el concert internacional. Perquè en el panorama internacional actual els estats són titelles dels poders econòmics oligàrquics no democràtics. I Catalunya no aspira a titella, sinó a poble lliure.

Cal ser també un moviment democràtic i transparent, on les lluites de poder partidista i els identitarismes de sigles obrin pas a la col·laboració i la lleialtat amb la política i l'organització de la que ens hem dotat. Crear cultura d'organització nova no es fa en quatre dies, però cal apuntar en la bona direcció des de l'inici.

I cal que tot Podem s'incorpori al nou subjecte, perquè defensem amb determinació la voluntat de construir una nova identitat conjunta superadora de les parts. Cal fer-ho escoltant i acordant les aportacions de Podem per millorar un funcionament i una pràctica amb què totes les sensibilitats puguin treballar.

El que cal projectar de nosaltres no són baralles de galls sinó la il·lusió en les lluites i l'alternativa al projecte esgotat de la Catalunya de les retallades i del 3%. Cal projectar la Catalunya de la igualtat i la justícia social, la Catalunya de la llibertat nacional i la Catalunya de la fraternitat entre pobles. Així sí podem, és clar que podem.